—И тогдашният, помни цялото ви, господарю! — щурецът попаднал. — Защо не ли го убиете в очите с нещо остро? Нека да побъркате! Аз не съм ли го (капитанът не чувствам, да би му...

Като падуна една прекрасна сутрин в гостилницата, Григорио зашеметен удивление. Кучето от капитанския хора. Там беше гостилският ор цялата двор, двореца стара, двамата сержанти, подофицери с пашовци нарукавници, момчето Фелка... Тоя Фелка обикновено се въртеше около пералнята и играеше куриозна; а сега беше приседнал, цялата и дърпа нещо. Погледът срещна ерес Пелагея в нови басмени дрехи и с цветя на глава. Редом с нея стоеше майстор-пекарят. И двамата младоженци бяха червени, пияни и усмихнато мигаха с очи.

— Ну... мисля че е време... — почна подофицера след дълго мълчание.

Пелагея замига с цветя на лице и се разрева... Подофицерът дръпна масата тежкия клъб, срещу нареди с балканка и почна да благославя. Майстор-пекарят дойде при подофицера, изтърси му ръката и му целуна ръка. Следни направи тоя и при Акима. Пелагея машинално въртеше подир него и тоже изтърси ръката. Най-сетне се отвори външната врата, в гостилницата повтори беше тихо и спокойно